

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ
Δρ Κωνσταντίνου Β. Ζορμπά,
Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης

«Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό;»
(Ψαλμ. 132^{ος}, στ. 1)¹.

*

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἡ ἐρώτησις αὐτὴ τοῦ ἱεροῦ Ψαλμωδοῦ ἔρχεται στὴ σκέψη μας καθὼς ἀτενίζομε τὸ Σεπτὸν Πρόσωπον τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης Παναγιότητος κατὰ τὴν παροῦσα ἐκκλησιαστικὴ Τελετὴ, μετὰ τὴν τέλεση τοῦ Μυστηρίου τῆς Θείας Εὐχαριστίας, λαμβάνοντας προσωπικῶς, διὰ τῶν τιμιῶν καὶ χαριτοβρύτων χειρῶν Σας, τὴν εἰσαγωγήν μου εἰς τοὺς Ὀφικκιαλίους τοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου.

Στὸ πρόσωπό Σας, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἀτενίζομε τὸν Σοφὸν καὶ ἔμπειρον Οἰακοστρόφον τοῦ Πανίερου, Ἱστορικοῦ καὶ Μαρτυρικοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου τῆς τοῦ Κωνσταντίνου Πόλεως, τὸν Ἄξιον διάδοχον μακρᾶς σειρᾶς Τιμιῶν καὶ Ἁγίων Πατριαρχῶν τῆς Μεγάλης καὶ Μαρτυρικῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ὅπου πλῆθος Ἁγίων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, στερέωσαν τὴν Ἐκκλησίαν διὰ τοῦ κόπου, τῶν ἰδρώτων καὶ ἐνίοτε τοῦ αἵματός των.

Ἡ ἐρώτησις, βεβαίως, τοῦ Ψαλμωδοῦ γίνεται ἀκόμη βαθύτερη καὶ πλέον οὐσιαστικὴ εἰς τὰ ἔσω τοῦ ἀνθρώπου, διότι δὲν ἀναφέρεται ἀπλῶς καὶ ἐπιφανειακῶς εἰς τὴν «οἴκησιν», ἀλλὰ «ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατοικεῖν, τουτέστι, μετὰ ὁμοφωνίας καὶ ἀγάπης», ὅπως σημειώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος², δηλαδὴ μὲ τὸ αὐτὸ φρόνημα τῆς αὐτῆς πίστεως καὶ τῆς

¹ Βλ. Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Ὁ πρὸς τοὺς Ἀντιοχεῖς τόμος, PG 26, 797A: «Οἶκος δὲ ἡμῶν ἢ Ἐκκλησία· καὶ φρόνημα εἶναι πρέπει τὸ αὐτό· οὕτω γὰρ πιστεύομεν καὶ τὸν Κύριον μεθ' ἡμῶν κατοικήσειν λέγοντα· “Ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἐμπεριπατήσω”».

² Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ἑρμηνείας εἰς τοὺς Ψαλμούς, «[...] ἐν τῇ τοιαύτῃ συμφωνίᾳ, ἐν τῇ τοιαύτῃ ὁμοφωνίᾳ, ἐν τῇ τοιαύτῃ ὁμοσκηνίᾳ. [...] Ἐνθα γὰρ ἡ ἀγάπη, πολλὴ ἢ ἀσφάλεια, πολλὴ ἢ παρὰ τοῦ Θεοῦ ῥοπή. Αὕτη γὰρ μήτηρ τῶν ἀγαθῶν, αὕτη ρίζα καὶ πηγὴ, αὕτη πολέμων

αὐτῆς διαθέσεως, ὅπως τὸ ἐννοοῦσαν καὶ τὸ ἐρμηνεύσαν οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας.

Αἰσθάνομαι ὡς ἰδιαίτερη εὐλογία, τὴν σοφὴ ἐπιλογή καὶ πρόκρισή Σας, Παναγιώτατε, ἢ χειροθεσία τῆς οὐδενίας μου, νὰ τελεσθεῖ εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς καὶ Σταυροπηγιακῆς Μονῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων, κατὰ τὴν ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Διονυσίου τοῦ Ἀεροπαγίτου, Ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν καὶ μάλιστα μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, δηλωτικὸν καὶ τοῦτο ὅτι ὅλα εἰς τὴν ζωὴ καὶ τὴ διακονία μας ξεκινοῦν καὶ καταλήγουν εἰς τὴν Ἁγία Τράπεζα, ὡς θυσία καὶ προσφορά!

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ Γωνιάς ἀποτελέσει καὶ ἀποτελεῖ κομμάτι τῆς ζωῆς μας, καταφύγιον πνευματικόν, μυστικὸ πρότυπο πνευματικῶν χαρισμάτων. Ἐδῶ γίνεται ἡ μετατροπὴ ὅλων μας πρὸς τὴν «καλὴν ἀλλοίωσιν», πού ἡ ἴδια ἡ Παναγία μας ἐπιτέλεσε πάνω σὲ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος. Αὐτὴ, ὡς ἡ Μεγάλῃ Μητέρα, ἡ Προστάτις καὶ Ἐφορος τοῦ Τόπου Τῆς, ἀκούει τὶς προσευχῆς μας καὶ τὶς ἀγωνίες μας καὶ ὡς Γοργοπήκοος, πολλές φορές, πολὺ σύντομα ἀπὸ τὸ ἀναμενόμενο, μᾶς ἀπαντᾷ πληθωρικὰ καὶ μᾶς στηρίζει!

Στὴν αὐλή Τῆς, Παναγιώτατε, φιλοξενεῖται καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἀκαδημία Κρήτης, τὴν ὁποία ἔχω τὴν ἰδιαίτερη τιμὴ νὰ διακονῶ μὲ ἀκλόνητη ἀφοσίωση καὶ πίστη πρὸς τοὺς σκοποὺς τοῦ εὐφήμως γνωστοῦ Πνευματικοῦ τούτου Ἰδρύματος, ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ Ποιμενάρχου μου καὶ Προέδρου τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος, Σεβ. Μητροπολίτου Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλοχίου καὶ κατόπιν τῆς ἰδικῆς Σας Πατριαρχικῆς εὐχῆς καὶ εὐλογίας. Ἐνα Πατριαρχικὸ Ἰδρυμα τὸ ὁποῖο ἐπὶ πενήντα συνεχῆ ἔτη ἀδιάκοπης λειτουργίας καὶ ποικίλης θεολογικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ ἐκκλησιαστικῆς προσφορᾶς σὲ παγκρήτιο,

ἀναίρεσις, φιλονεικίας ἀφανισμός. Διὸ καὶ τοῦτο δηλῶν, ἐπήγαγε, Καὶ ἡ ζωὴν ἕως τοῦ αἰῶνος». PG, 55:385.

πανελλαδικό και παγκόσμιο επίπεδο, συμβάλλει στην αποστολή του Οικουμενικού Πατριαρχείου εν τῷ κόσμῳ. Ἐνα Ἴδρυμα, τό ὁποῖον εἶχε τήν ἰδιαιτέραν εὐλογίαν νά φιλοξενήσῃ τόν Ἰούνιον τοῦ ἔτους 2016 τήν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐκφράζοντας καί σφραγίζοντας μέ τόν τρόπον αὐτό, τήν ἀγάπη καί τήν ἐμπιστοσύνη τῆς Παναγιότητός Σας, καθώς καί τῶν λοιπῶν Μακαριωτάτων Προκαθημένων τῶν Ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν³.

Παναγιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,

*«Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν»
(Λουκ., 11,18)!*

Ἡ ἀποστολή τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου φυσικά δέν ἐξαντλεῖται εἰς τὸ χρέος αὐτοῦ, ὅπως διατηρεῖ ζῶσα τήν παράδοση τήν ὁποία παρέλαβε παρὰ τῶν πατέρων. Ἡ Θεία Πρόνοια καί ἡ Ἱστορία ἐπέθηκαν ἐπὶ τῶν ὤμων του τήν μείζονα εὐθύνην ὅπως διασφαλίζει καί τήν ἐνότητα συνόλου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί μεταφέρει τὸ πνεῦμα καί τήν νοοτροπία αὐτῆς στὸν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς καί καλῆς βουλήσεως. Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο ὑπῆρξε πάντοτε φορέας καί διαμορφωτῆς πνευματικῶν καί πολιτισμικῶν ἀξιῶν, καί ἡ φωνή του ἐξακολουθεῖ νά ἀκούεται μέ προσοχή καί ἐκτὸς τοῦ στενοῦ ἐκκλησιαστικοῦ καί θρησκευτικοῦ χώρου.

Τούτη τήν ἱερῆ ὅσο καί ὑψίστη γιὰ τήν ἐλαχιστότητά μου στιγμή, καί τήν οἰκογένειά μου, -ἀλλά καί τῆς εὐρύτερης οἰκογένειας τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης- ἐπιθυμῶ γιὰ μία ἀκόμη φορὰ νά Σᾶς εὐχαριστήσω γιὰ τήν τιμὴ ὅπως με ἐντάξετε στοὺς ἐργάτες τοῦ Ἱεροῦ Ἀμπελώνος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τόν Τίμιο Κατάλογο τῶν Ὁφικκιαλίων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, οἱ ὅποιοι, καθ' ὅλην τήν ἱστορίαν τῆς Μητρὸς

³ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, *Πατριαρχικὸς Λόγος περὶ τὴν Ἁγίαν καί Μεγάλην Σύνοδον*, Ἀθήναι, 2017, σελ. 81-84.

Ἐκκλησίας, εἶχαν ἀνεκτίμητη προσφορά, καὶ τὴν ὁποία συνεχίζουν μέχρι σήμερα, «ἕκαστος κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν» καὶ «ἐφ' ᾧ ἐτάχθη καὶ διακονεῖ», μέ κοινό σκοπό καὶ στόχο, τὴ δόξα τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας καὶ τὴν ὑποστήριξη τῶν καλῶς νοουμένων συμφερόντων Αὐτῆς.

Τὴν Μεγάλῃ αὐτῆ τοῦ Χριστοῦ Ἁγία Ἐκκλησία καὶ πρωτίστως τὸ πρόσωπόν Σας, Παναγιώτατε Δέσποτα, πού με σπάνια καί, ἀκαταπόνητη αἴσθησι τῆς εὐθύνης Σας, εὐθύνη ἔναντι τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ σύγχρονου κόσμου διακονεῖτε, θὰ συνεχίσουμε καθ' ἡμέραν νὰ διακονοῦμε θέτοντας ὅλες τίς πνευματικὲς μας δυνάμεις, πρὸς τὴ μαρτυρία τοῦ Ὄνόματος τοῦ Χριστοῦ πρὸς μία Ἐκκλησία «ποὺ ἂν καὶ ἡ ἱστορία τὴν συνέτριψε, συνεχίζει νὰ βλέπει με τὴν καρδιά, καὶ νὰ γνωρίζει νὰ δίδει στὴν Ἀνάστασι ἀπεριόριστη σπουδαιότητα»⁴.

Εὐγνωμόνως καὶ ὀφειλετικῶς μνημονεύω τὴν Ἱερά Ἐπαρχιακὴ Σύνοδο τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Κρήτης, τὸν Σεβασμιώτατο Πρόεδρο καὶ ὅλους τοὺς Ἁγίους Ἀρχιερεῖς, γιὰ τὴν διαρκῆ ἀγάπη, τὴ στήριξη καὶ τὴν ἀρωγὴ τους πρὸς τὴν Ὁρθόδοξο Ἀκαδημία Κρήτης καὶ τὴν ἐλαχιστότητά μου. Ἰδιαίτατα καὶ εὐχαριστιακά στρέφω τὸν λόγο στὸν πολυσέβαστο Ποιμενάρχη μου, Μητροπολίτη Κισάμου καὶ Σελίνου κ. Ἀμφιλόχιο, ἀντιπελαργῶν πρὸς τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη αὐτοῦ.

Παναγιώτατε Δέσποτα,

Κατακλείων αὐτὴ τὴν ταπεινὴ εὐχαριστήρια προσλαλία, ταπεινά προσεύχομαι μαζί με ὅλους τοὺς ἐκλεκτοὺς παρισταμένους, οἱ ἀνύστακτες Θεομητορικὲς Πρεσβεῖες τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, νὰ Σᾶς ἐνισχύουν καὶ νὰ Σᾶς ἐνδυναμώνουν, προκειμένου τὸ πολίτευμα τῆς

⁴ Olivier Clément, *La vérité vous rendra libre*, Paris 1996, σελ. 8. Πρβλ. π. Ἰωάννου Χρυσσαυγῆ, *ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ, Ἀποστολὴ καὶ Ὅραμα*, Ἀθῆναι, 2018.

Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας νά καλλύνεται καὶ νά κρατύνεται «χάριτι καὶ
φιλανθρωπία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὗ τῷ Πατρὶ ἡ δόξα ἅμα
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων». Ἀμήν!

Εἶσαν τά ἔτη Σας πλεῖστα ὅσα, ὑγιεινά καὶ ἄλυπα!

Ἐν Γωνιᾷ, τῇ 3ῃ Ὀκτωβρίου 2018.